

DE SPREEUWENVLUCHT.

In brede groepen
scheren ze over de dijken
gejaagd
om naar 't zuiden uit te wijken.

Als een zucht
komen ze voorbijgevlogen
net als ruiters
dlep over de nek van 't paard gebogen.

Ze vluchten
en voelen het aan
dat de winter
voor de deur komt te staan.

Van regen of mist
zijn ze niet verlegen
Ook harde wind
houdt hen niet tegen.

En plots
als afgesproken
Ze zien me ploegen
en komen omlaag gedoken.

Met wormen
veel gewriemel en gekwek
vullen ze snel
hlermee hun kleine bek.

Als een zwarte wolk
voldaan van deze spijs
stijgen ze op
om te voltooien hun verre reis.

G. Adriaenssens
3 oktober 1990

HERINNERING AAN DE CANADESE SOLDATEN.

Ze liggen in de grond
stil onder al die kruisen
terwijl boven hen
de bomen ruisen.

O dappere jongens
jullie waren te goed
telt nu nog
uw heldenmoed.

Zij die 't beleefden
vergeten u niet
en kunnen begrijpen
Uw ouders verdriet.

We staan hier in 't rond
hand in hand
onze gedachten bij U
uit het verre land.

Vallen in het najaar
de bladeren van de bomen
dat spoort ons aan
steeds terug te komen.

Geef toch, o Heer,
dat nooit meer gebeurt
dat Vlaanderens grond
met bloed wordt besmeurd.

G. Adriaenssens
1 november 1990